

Sabah-Akşam

Zikirleri

« أَذْكَارُ الصَّبَاحِ وَالْمَسَاءِ »

Yayına Hazırlık: Guraba

Derleyen: Taybe

Kapak: Taybe

Guraba Yayınları: 102

ISBN: 975-8810-91-8

M. 2022 / H. 1443

SABAH-AKŞAM ZİKİRLERİ

Kalpler ancak Allah'ı zikredip anmakla huzur bulur. Yüce Allah'ın zikredilip anılması hususunda bazı özel vakitler belirlenmiştir. Bu vakitler arasında sabah ve akşam vakti de vardır.

Yüce Allah, Kur'an-ı Kerim'de, Kendisinin sabah-akşam tesbih edilip anılmasını emreder. Bu emirlerini içeren ayetlerden ikisi şöyledir:

"Rabbini, kendi kendine, yalvararak ve korku içinde, yüksek olmayan bir sesle sabah-akşam zikret ve gafillerden olma."
(A'râf, 205)

"Güneşin doğuşundan ve batışından önce Rabbini hamd ile tesbih et." (Tahâ, 130)

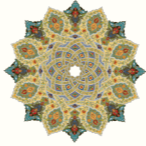
Peygamberimiz Muhammed *sallallahu aleyhi ve sellem* de Rabbini sabah ve akşam zikirleri ile anıp yüceltmiş ve bizlere bu zikirleri öğretilip tavsiye etmiş, faziletlerini açıklamıştır.

İlerleyen sayfalarda okuyucu bu faziletlerin neler olduğunu okuyacak ve yerine getirmek için gayret edecektir. Zira bu faziletli amellerden ancak gafil olan kimseler geri kalır.

Kitapta yer alan sabah zikirleri sabah namazının giriş vaktiyle başlar, güneşin doğuşuna kadar devam eder. Bu vakit arasında yapamayan kimseler öğle ezanına kadar bu zikirleri yapabilirler.

Akşam zikirleri ise ikindi namazı kılındıktan sonra başlar, akşam ezanına kadar devam eder. Bu vakit arasında yapamayan kimseler gece yarısına kadar bu zikirleri yapabilirler.

Son olarak; Rabbimizden bizleri Kendisini hakkıyla birleyip tazim eden ve sünnete uygun bir şekilde yaşayan kullarından eylemesini niyaz ederiz.

SABAH ZİKİRLERİ

Bir kere okunur

AYETE'L-KÜRSÎ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ
لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا
الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا
بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ
بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ
كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ
حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾

[سورة البقرة : ٢٥٥]

Kovulmuş şeytandan Allah'a sığınırım:

“Allah, Kendisinden başka hak ilah olmayan, Hayy (diri) ve Kayyum'dur (her an yaratıklarını gözetendir), Kendisine ne uyku gelir ne de uyuklama. Göklerde ve yerde ne varsa O'nundur. O'nun izni olmadan katında şefaah edecek kimdir? Onların işlediklerini, işleyeceklerini bilir. Onlar, O'nun dilediğinden başka ilminden hiçbir şeyi kavrayamazlar. Kürsüsü gökleri ve yeri kuşatmıştır. Onların (göklerin ve yerin) gözetilmesi O'na ağır gelmez. O yücedir, büyüktür.” (Bakara Sûresi: 255)

Üç kere okunur

İHLÂS SÛRESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ * اللَّهُ الصَّمَدُ

* لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ * وَلَمْ يَكُنْ لَهُ

﴿كُفُوًا أَحَدٌ﴾ [سورة الإخلاص]

Bismillahirrahmânirrahîm

“De ki: O Allah birdir. Allah Samet’tir, (her şeyden müstağnidir ve her şey O’na muhtaçtır). O doğurmamış ve doğmamıştır. Hiçbir şey O’na denk değildir.” (İhlas Sûresi)

Üç kere okunur

FELAK SÛRESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾ مِنْ شَرِّ
 مَا خَلَقَ ﴿٢﴾ وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ﴿٣﴾
 ﴿٤﴾ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ﴿٥﴾
 وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿٦﴾ [سورة

الفلق]

Bismillahirrahmânirrahîm

“De ki: Yarattıklarının şerrinden, bastır-
 dığı zaman karanlığın şerrinden, düğümlere
 üfleyen büyücülerin şerrinden, haset etti-
 ği zaman hasetçilerin şerrinden, tan yerini
 ağartan Rabbe sığınırım.” (Felak Sûresi)

Üç kere okunur

NÂS SÛRESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ
 النَّاسِ ﴿٢﴾ إِلَهِ النَّاسِ ﴿٣﴾ مِنْ شَرِّ
 الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ﴿٤﴾ الَّذِي يُوَسْوِسُ
 فِي صُدُورِ النَّاسِ ﴿٥﴾ مِنَ الْجَنَّةِ
 وَالنَّاسِ﴾ [سورة الناس]

Bismillahirrahmânirrahîm

“De ki: İnsanlar ve cinlerden olup insanların göğüslerine vesvese veren o sinsi vesvesecinin şerrinden, insanların Rabbi, insanların hükümdarı ve insanların ilahı olan Allah’a sığınırım.” (Nas Sûresi)

Bir kere okunur

«أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذَا الْيَوْمِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ، وَسُوءِ الْكِبَرِ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ فِي النَّارِ، وَعَذَابِ فِي الْقَبْرِ».

“Mülk, Allah’a ait olduğu halde sabahladık. Hamd Allah’adır. Allah’tan başka hak ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Mülk O’nundur. Hamd da O’nadır. O, her şeye gücü yetendir. Rabbim! Sen'den, bugünde olan ve bugünden sonraki hayrı isterim; bugünün

şerrinden ve bugünden sonra (meydana gelecek olan) şerden de Sana sığınırım. Rabbim! Tembellikten ve (aklını yitirmek ve bunamak gibi) ihtiyarlığın kötülüğünden Sana sığınırım. Rabbim! Cehennem ve kabir azabından Sana sığınırım.”¹

Bir kere okunur

«اللَّهُمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ أَمْسَيْنَا،
وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ، وَإِلَيْكَ
النُّشُورُ.»

“Allah’ım! Sen’in (nimetin, koruman ve zikrin) ile sabahlarız ve Sen’in (nimetin, koruman ve zikrin) ile akşamlarız. Sen’in yardımınla yaşar ve Sen’in yardımınla ölürüz. Ve (kıyamet günü) dönüş yalnızca Sana’dır.”²

1 Müslim (4/2088).

2 Tirmizi (5/466), Bkz. *Sahih-i Tirmizi* (3/142).

Bir kere okunur

SEYYİDU'L-İSTİĞFAR

«اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي
وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا
اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ،
أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ
لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ.»

“Allah’ım! Sen benim Rabbimsin. Sen'den başka hak ilah yoktur. Beni Sen yarattın ve ben Sen'in kulunum. Gücüm yettiğince Sana verdiğim söz (ulûhiyetini ve vahdaniyetini itiraf etme sözü) üzereyim. Yaptıklarımın şerrinden Sana sığınırım. Üzerimdeki nimetini itiraf ediyorum. İşlediğim günahlarımı kabul ediyorum. Beni bağışla. Zira günahları ancak Sen bağışlarsın.”³

Bir kere okunur

«اللَّهُمَّ مَا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بِأَحَدٍ
مِنْ خَلْقِكَ فَمِنْكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ،
فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ.»

“Allah’ım! Benim veya kullarımdan birisinin yanında sabaha çıkan her nimet, yalnızca Sen'dendir. Sen'in ortağın yoktur. Hamd, yalnızca Sana'dır. Şükür de Sana'dır.”⁴

4 “Kim bunu sabahladığı zaman söylese, gününün şükürünü eda etmiştir.” Ebu Dâvud (4/318), Nesâî, *Amelu'l-Yevmi ve'l-Leyle* (h. 7), İbn-i es-Sünnî (h. 41), İbn-i Hibbân, *Mevârid* (h. 2361). Abdulaziz b. Baz, isnadın hasen mertebesinde olduğunu söyler; Bkz. *Tuhfetu'l-Ahyar* (s. 24).

Bir kere okunur

«اللَّهُمَّ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَاطِرَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، رَبِّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكُهُ،
أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ
شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكَه،
وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا، أَوْ أَجْرَهُ إِلَى
مُسْلِمٍ».

“Gizli ve aşikârı bilen, göklerin ve yerin yaratıcısı Allah’ım! Her şeyin Rabbi ve sahibi! Senden başka hak ilah olmadığına şahadet ederim. Nefsimin şerrinden Sana sığınırım. Şeytanın ve şirkinin şerrinden, nefsimi kötülük etmekten veya o kötülüğü bir Müslümana götürmekten Sana sığınırım.”⁵

5 Tirmizi, Ebu Dâvud; Bkz. *Sahih-i Tirmizi* (3/142).

Bir kere okunur

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي
الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ
وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي،
اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي، وَامْنِ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ
احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْي، وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ
يَمِينِي، وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ
بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي.»

“Allah’ım! Dünya ve ahirette Sen'den, af ve âfiyet dilerim. Allah’ım! Dinim, dünyam, ailem ve malım hakkında Sen'den, af ve âfiyet dilerim. Allah’ım! Kusurlarımı gizle ve beni korkularımdan emin kıl. Allah’ım! Beni önümden, arkamdan, sağımdan, solumdan ve üstümden (gelecek belâlara karşı) koru.

Altımdan yere batırılarak helak edilmekten Sen'in azametine sığınırım.”⁶

Bir kere okunur

«يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيثُ
أَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ وَلَا تَكِلْنِي إِلَى
نَفْسِي ظَرْفَةَ عَيْنٍ.»

“Ya Hayy, ya Kayyum! Sen'in rahmetinle yardım dilerim. Bütün işlerimi düzelt ve göz açıp kapatıncaya kadar -bile olsa- beni nefsi-me bırakma.”⁷

6 Ebu Dâvud, İbn Mâce; Bkz. *Sahih-i İbn Mâce* (2/332).

7 Hakim'in sahih olduğunu söylemesine, İmam Zehebi muvafakat eder, (1/545). Bkz. *Sahihu't-Terğib ve't-Terhib* (1/273).

Bir kere okunur

«أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ،
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذَا الْيَوْمِ، فَتَحَهُ
وَنَصْرَهُ وَنُورَهُ، وَبَرَكَتَهُ، وَهُدَاهُ، وَأَعُوذُ بِكَ
مِنْ شَرِّ مَا فِيهِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ».

“Mülk, Allah’a ait olduğu halde sabahladık. Allah’ım! Sen'den; bugünün hayrını, zaferini, (ilim ve amelde muvaffak olmak suretiyle) nurunu, (kolay helal rızık kazanmak suretiyle) bereketini ve hidayetini dilerim. Ondaki ve sonrasındaki şerden de Sana sığınırım.”⁸

8 Ebu Dâvud (4/322); Şuayb ve Abdülkâdir el-Arnâvût, isnadının hasen olduğunu söylemişlerdir; Bkz. *Zâdu'l-Meâd* (2/273).

Bir kere okunur

«أُصْبِحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ، وَعَلَى
كَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ، وَعَلَى دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَعَلَى مِلَّةِ أَبِيْنَا إِبْرَاهِيمَ،
حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ».

“İslâm fıtratı (hak dini), ihlas kelimesi (ke-
limesi-i şehadet) ve Nebimiz Muhammed -sallal-
lahu aleyhi ve sellem-’in dini üzere; Hanif ve Müs-
lüman olan, müşriklerden olmayan babamız
İbrahim’in milleti üzere sabahladık.”⁹

Bir kere okunur

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْمًا نَافِعًا وَرِزْقًا
طَيِّبًا وَعَمَلًا مُتَقَبَّلًا».

9 Ahmed (3/406-407); İbn es-Sünnî, *Amelu’l-Yevmi ve’l-Leyle* (h. 34). Bkz. *Sahihu’l-Câmî* (4/209).

“Allah’ım! Sen'den; faydalı bir ilim, helal bir rızık ve kabul olunan bir amel dilerim.”¹⁰

Üç kere okunur

« بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ».

“İsmiyle yerde ve gökte hiçbir şeyin zarar veremediği Allah’ın adıyla (sığınırım). O, Semi’dir (hakkıyla işitendir) ve Alîm'dir (her şeyi hakkıyla bilendir).”¹¹

10 İbn-i es-Sünnî, *Amelu'l-Yevmi ve'l-Leyle* (h. 54), İbn-i Mâce (h. 925). Şuayb ve Abdulkâdir el-Arnâvût, isnadının hasen olduğunu söylemişlerdir. Bkz. *Zâdü'l-Meâd* (2/375).

11 “Sabah üç kere söyleyene hiçbir şey zarar veremez.” Ebu Dâvud (4/323), Tirmizi (5/465), İbn-i Mâce ve Ahmed tahrir etmiştir. Abdulaziz b. Baz, isnadının hasen olduğunu kaydeder: *Tuhfetu'l-Ahyar* (s. 39). Bkz. *Sahih-i İbn-i Mâce* (2/332).

Üç kere okunur

« رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَبِيًّا. »

“Rab olarak Allah’tan, din olarak İslam’dan, nebi olarak Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-’den razı oldum.”¹²

Üç kere okunur

« سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضَا نَفْسِهِ، وَزِنَةَ عَرْشِهِ وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ. »

“Yarattıklarının sayısınca, Kendisinin razı olacağı kadar, arşının ağırlığına ve kelimele-

12 “Bunu sabah üç kere söyleyeni razı etmesi, kıyamet günü Allah üzerine hak olur.” Ahmed (4/337), Nesâi, *Amelu’l-Yevmi ve’l-Leyle* (h. 4), İbn-i es-Sün-nî (h. 68), Ebu Dâvud (4/418), Tirmizi (5/465); Abdulaziz b. Baz, “hadis hasendir” der, *Tuhfetu’l-Ahyar* (s. 39).

rinin çokluğunca hamd ederek Allah'ı tüm noksanlıklardan tenzih ederim.”¹³

Üç kere okunur

«اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَدَنِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَصَرِي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ.»

“Allah’ım! Bedenime âfiyet ver. Allah’ım! Kulağıma âfiyet ver. Allah’ım! Gözüme âfiyet ver. Sen'den başka hak ilah yoktur. Allah’ım! Küfürden ve fakirlikten Sana sığınırım. Kabir azabından Sana sığınırım. Sen'den başka hak ilah yoktur.”¹⁴

13 Müslim (4/2090).

14 Ebu Dâvud (4/324), Ahmed (5/42), Nesâî, *Amelu'l-Yevmi ve'l-Leyle* (h. 22), İbn-i es-Sünnî

Dört kere okunur

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ أَشْهَدُكَ وَأَشْهَدُ
حَمَلَةَ عَرْشِكَ، وَمَلَائِكَتَكَ وَجَمِيعَ خَلْقِكَ،
أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ
لَكَ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ.»

“Allah’ım! Sen'den başka hak ilah olmadığına ve Muhammed’in de kulun ve Rasûlün olduğuna; Sen'i, arşını taşıyanları, meleklerini ve bütün yarattıklarını şahit tutarak sabahladım.”¹⁵

(h. 69), Buhâri, *Edebu'l-Müfred*. Abdulaziz b. Baz, isnadın hasen mertebesinde olduğunu söyler; Bkz. *Tuhfetu'l-Ahyar* (s. 26).

- 15 “Kim sabahladığı zaman dört kere bunu söylerse, Allah onu Cehennem'den azat eder.” Ebu Dâvud (4/317), Buhâri, *Edebu'l-Müfred* (h. 1201); Nesâî, *Amelu'l-Yevmi ve'l-Leyle* (h. 9); İbn-i es-Sünnî, (h. 70). Allâme b. Baz, Nesâî ve Ebu Dâvud’un isnadlarının hasen olduğunu söyler; Bkz. *Tuhfetu'l-Ahyâr* (s. 23).

**On kere okunur, tembellik
edilirse, bir defa¹⁶ okunur**

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ
الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ».

“Allah’tan başka hak ilah yoktur. O, birdir ve ortağı yoktur. Mülk O’nundur, hamd da O’nadır. O, her şeye gücü yetendir.”¹⁷

16 Ebu Dâvud (4/319), İbn-i Mâce, Ahmed (4/60). Bkz. *Sahihu’t-Terğib ve’t-Terhib* (1/270), *Sahih-i Ebî Dâvud* (3/957), *Sahih-i İbn-i Mâce* (2/331), *Zâdü’l-Meâd* (2/377).

17 Nesâî, *Amelu’l-Yevmi ve’l-Leyle* (h. 24). Bkz. *Sahihu’t-Terğib ve’t-Terhib* (1/272); Abdulaziz b. Baz, *Tuhfetu’l-Ahyâr* (s. 44); fazileti hakkında bakınız: a.g.e. (s. 146, h. 255).

Yüz kere okunur

«سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ».

“Allah’a hamd ederek O’nu tüm noksanlıklardan tenzih ederim.”¹⁸

Günde yüz kere okunur

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ».

“Allah’tan başka hak ilah yoktur. O, birdir ve ortağı yoktur. Mülk O’nundur, hamd da O’nadır. O, her şeye gücü yetendir.”¹⁹

18 “Sabahladığı ve akşamladığı zaman yüz kere bunu söyleyen kimse, başkası da onun kadar veya daha çok söylemedikçe; kıyamet gününe onun getirdiğinden daha faziletli bir amel getiremez.” Müslim (4/2071).

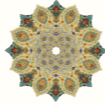
19 “Bunu günde yüz kere söyleyen, on köle azat

Günde yüz kere okunur

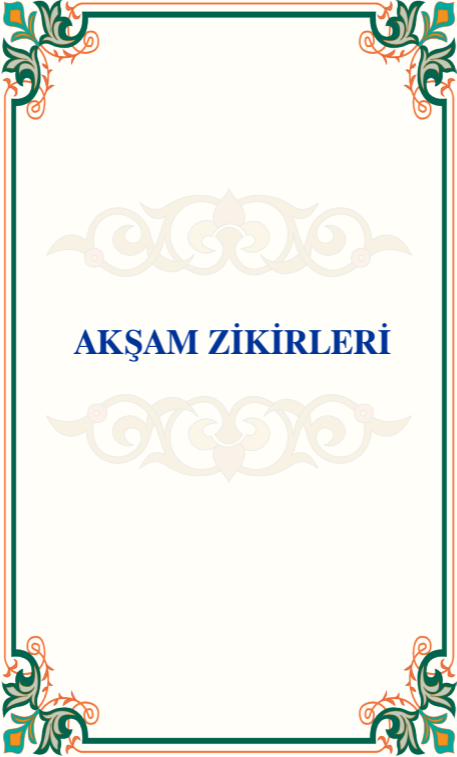
«أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ».

“Allah’tan mağfiret diler ve O’na tövbe ederim.”²⁰

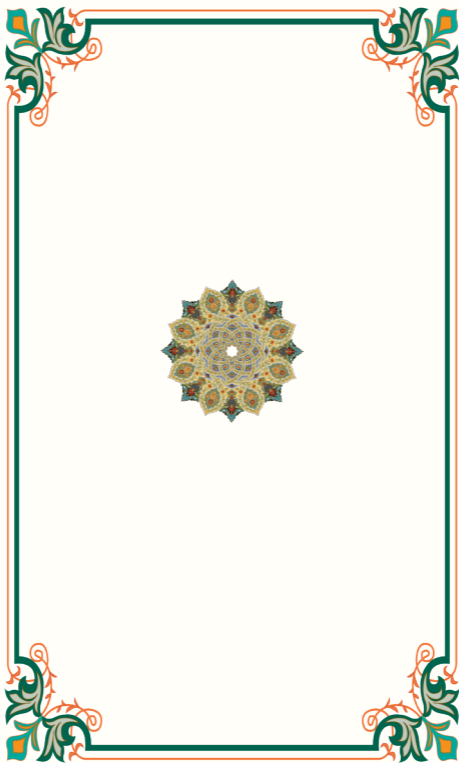
etmiş kadar sevap alır. Bununla ona yüz hasene yazılarak ondan yüz günah silinir. Akşamlayıncaya kadar o gün şeytandan korunur. Bundan daha çok amel işleyen bir kimseden başka hiç kimse onun getirdiğinden daha faziletisini getiremez.” Buhâri (4/95), Müslim (4/2071).

20 Rasûlullah *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurmuştur: “Muhakkak ki ben, Allah’a günde yüz kere istiğfar ederim.” Müslim 2702.

AKŞAM ZİKİRLERİ

Bir kere okunur

AYETE'L-KÜRSÎ

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ
 لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي
 السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا
 الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا
 بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ
 بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ
 كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ
 حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾

[سورة البقرة : ٢٥٥]

Kovulmuş şeytandan Allah'a sığınırım

“Allah, O’ndan başka hak ilah olmayan, Hayy (diri) ve Kayyum'dur (her an yarattıklarını gözetendir), kendisine ne uyku gelir ne de uyuklama. Göklerde ve yerde ne varsa O’nundur. O’nun izni olmadan katında şefaah edecek kimdir? Onların işlediklerini, işleyeceklerini bilir. O’nun dilediğinden başka ilminden hiçbir şeyi kavrayamazlar. Kürsüsü gökleri ve yeri kuşatmıştır. Onların (Göklerin ve yerin) gözetilmesi O’na ağır gelmez. O yücedir, büyüktür.”
(Bakara Sûresi: 255)

Üç kere okunur

İHLÂS SÛRESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ * اللَّهُ الصَّمَدُ *

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ * وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا

أَحَدٌ﴾ [سورة الإخلاص]

Bismillahirrahmânirrahîm

“De ki: O Allah birdir. Allah Samet’tir, (her şeyden müstağnidir ve her şey O’na muhtaçtır). O doğurmamış ve doğmamıştır. Hiçbir şey O’na denk değildir.” (İhlas Sûresi)

Üç kere okunur

FELAK SÛRESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ * مِنْ شَرِّ
 * مَا خَلَقَ * وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ *
 * وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ * وَمِنْ شَرِّ
 حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ ﴿ [سورة الفلق]

Bismillahirrahmânirrahîm

“De ki: Yarattıklarının şerrinden, bastırdığı zaman karanlığın şerrinden, düğümlere üfle-yen büyücülerin şerrinden, haset ettiği zaman hasetçilerin şerrinden, tan yerini ağartan Rab-be sığınırım.” (Felak Sûresi)

Üç kere okunur

NÂS SÛRESİ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾ مَلِكِ ﴿٢﴾
 النَّاسِ ﴿٣﴾ إِلَهِ النَّاسِ ﴿٤﴾ مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ
 الْخَنَّاسِ ﴿٥﴾ الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ
 النَّاسِ ﴿٦﴾ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾

[سورة الناس]

Bismillahirrahmânirrahîm

“De ki: İnsanlar ve cinlerden olup insanların göğüslerine vesvese veren o sinsi vesvesecinin şerrinden, insanların Rabbi, insanların hükümdarı ve insanların ilahı olan Allah’a sığınırım.”
 (Nas Sûresi)

Bir kere okunur

«أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى الْمُلْكُ لِلَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكَسَلِ وَسُوءِ الْكِبَرِ، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابٍ فِي النَّارِ وَعَذَابٍ فِي الْقَبْرِ».

“Mülk, Allah’a ait olduğu halde akşamladık. Hamd Allah’adır. Allah’tan başka hak ilah yoktur. O, tektir ve ortağı yoktur. Mülk O’nundur. Hamd da O’nadır. O, her şeye gücü yetendir. Rabbim! Sen'den; akşamda olan ve akşamdan sonraki hayrı isterim; akşamın şer-

rinden ve akşamdan sonra (meydana gelecek olan) şerden de Sana sığınırım. Rabbim! Tembellikten ve (aklını yitirmek ve bunamak gibi) ihtiyarlığın kötülüğünden Sana sığınırım. Rabbim! Cehennem ve kabir azabından Sana sığınırım.”²¹

Bir kere okunur

«اللَّهُمَّ بِكَ أَمْسَيْنَا وَبِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ نَحْيَا وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ».

“Allah’ım! Sen’in (nimetin, koruman ve zikrin) ile akşamlarız ve Sen’in (nimetin, koruman ve zikrin) ile sabahlarız. Sen’in yardımınla yaşar ve Sen’in yardımınla ölürüz. Ve (kıyamet günü) dönüş yalnızca Sana’dır.”²²

21 Müslim (4/2088).

22 Tirmizi (5/466), Bkz. *Sahih-i Tirmizi* (3/142).

Bir kere okunur

SEYYİDU'L-İSTİĞFAR

«اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي
وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا
اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ
لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي
فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ.»

“Allah’ım! Sen benim Rabbimsin. Sen'den başka hak ilah yoktur. Beni Sen yarattın ve ben Sen'in kulunum. Gücüm yettiğince Sana verdiğim söz (ulûhiyetini ve vahdaniyetini itiraf etme sözü) üzereyim. Yaptıklarımın şerrinden Sana sığınırım. Üzerimdeki nimetini itiraf ediyorum. İşlediğim günahlarımı kabul ediyorum. Beni bağışla. Zira günahları ancak Sen bağışlarsın.” (Buhâri 7/150)

Bir kere okunur

«اللَّهُمَّ مَا أَمْسَى بِِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بِأَحَدٍ
مِنْ خَلْقِكَ، فَمِنْكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ،
فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ.»

“Allah’ım! Benim veya kullarından birisinin yanında akşama çıkan her nimet, yalnızca Sen'dendir. Sen'in ortağın yoktur. Hamd, yalnızca Sana'dır. Şükür de Sana'dır.”²³

23 “Kim bunu akşamladığı zaman söylese, gecesinin şükürünü eda etmiştir.” Ebu Dâvud (4/318), Nesâi, *Amelu'l-Yevmi ve'l-Leyle* (h. 7), İbn-i es-Sünnî (h. 41), İbn-i Hibbân, *Mevârid* (h. 2361). Abdulaziz b. Baz, isnadın hasen mertebesinde olduğunu söyler; Bkz. *Tuhfetu'l-Ahyar* (s. 24).

Bir kere okunur

«اللَّهُمَّ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَاطِرَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، رَبِّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِيكُهُ،
أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ
نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكَه، وَأَنْ
أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا، أَوْ أَجْرَهُ إِلَى
مُسْلِمٍ».

“Gizli ve aşikârı bilen, göklerin ve yerin yaratıcısı Allah’ım! Her şeyin Rabbi ve sahibi! Senden başka hak ilah olmadığına şahadet ederim. Nefsimin şerrinden Sana sığınırım. Şeytanın ve şirkinin şerrinden, nefsimi kötülük etmekten veya o kötülüğü bir Müslümana götürmekten Sana sığınırım.”²⁴

24 Tirmizi, Ebu Dâvud; Bkz. *Sahih-i Tirmizi* (3/142).

Bir kere okunur

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ
الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي
وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي، وَامْنُ
رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِنْ بَيْنِ يَدَيْ،
وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي، وَعَنْ شِمَالِي،
وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِعَظَمَتِكَ أَنْ أُغْتَالَ
مِنْ تَحْتِي.»

“Allah’ım! Dünya ve ahirette Sen'den; af ve âfiyet dilerim. Allah’ım! Dinim, dünyam, ailem ve malım hakkında Sen'den, af ve âfiyet dilerim. Allah’ım! Kusurlarımı gizle ve beni korkularımdan emin kıl. Allah’ım! Beni önümden, arkamdan, sağımdan, solumdan ve üstümden

(gelecek belâlara karşı) koru. Altımdan yere batırılarak helak edilmekten Sen'in azametine sığınırım."²⁵

Bir kere okunur

«يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيْثُ
أَصْلِحْ لِيْ شَأْنِيْ كُلَّهُ وَلَا تَكِلْنِيْ إِلَى نَفْسِي
طَرْفَةَ عَيْنٍ.»

“Ya Hayy, ya Kayyum! Sen'in rahmetinle yardım dilerim. Bütün işlerimi düzelt ve göz açıp kapatıncaya kadar -bile olsa- beni nefsi-me bırakma.”²⁶

25 Ebu Dâvud, İbn-i Mâce; Bkz. *Sahih-i İbn-i Mâce* (2/332).

26 Hakim'in sahih olduğunu söylemesine, İmam Zehebi muvafakat eder, (1/545). Bkz. *Sahihu't-Terğib ve't-Terhib*, (1/273).

Bir kere okunur

«أَمْسَيْنَا وَأَمْسَى الْمُلْكُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ،
اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذِهِ اللَّيْلَةِ فَتَحَهَا
وَنَصْرَهَا، وَنُورَهَا وَبَرَكَتَهَا، وَهُدَاهَا، وَأَعُوذُ
بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهَا وَشَرِّ مَا بَعْدَهَا.»

“Mülk, Allah’a ait olduğu halde akşam-
ladık. Allah’ım! Sen'den; bu akşamın hayrını,
zaferini, (ilim ve amelde muvaffak olmak sure-
tiyle) nurunu, (kolay helal rızık kazanmak sure-
tiyle) bereketini ve hidayetini dilerim. Ondaki
ve sonrasındaki şerden de Sana sığınırım.”²⁷

27 Ebu Dâvud (4/322); Şuayb ve Abdülkâdir el-Arnâvût, isnadının hasen olduğunu söylemişlerdir; Bkz. *Zâdu'l-Meâd* (2/273).

Bir kere okunur

«أَمْسَيْنَا عَلَى فِطْرَةِ الْإِسْلَامِ، وَعَلَى
كَلِمَةِ الْإِخْلَاصِ، وَعَلَى دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَعَلَى مِلَّةِ أَبِيْنَا إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا
مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ».

“İslâm fıtratı (hak dini), ihlas kelimesi (kelime-i şehadet) ve Nebimiz Muhammed -salallahu aleyhi ve sellem-’in dini üzere; Hanif ve Müslüman olan, müşriklerden olmayan babamız İbrahim’in milleti üzere akşamladık.”²⁸

28 Ahmed (3/406-407); İbn es-Sünnî, *Ame-lu’l-Yevmi ve’l-Leyle* (h. 34). Bkz. *Sahi-hu’l-Câmî* (4/209).

Üç kere okunur

«أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ.»

“Yarattıklarının şerrinden, Allah’ın eksiksiz sözlerine (isimlerine ve kitaplarına) sığınırım.”²⁹

Üç kere okunur

«بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ.»

“İsmiyle yerde ve gökte hiçbir şeyin zarar veremediği Allah’ın adıyla (sığınırım). O, Semî’dir (hakkıyla işitendir) ve Alîm’dir (her şeyi hakkıyla bilendir).”³⁰

30 “Bunu akşam üç kere söyleyene hiçbir şey zarar veremez.” Ebu Dâvud (4/323), Tirmizi (5/465), İbn-i Mâce ve Ahmed tahric etmiş-

Üç kere okunur

«رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ نَبِيًّا».

“Rab olarak Allah’tan, din olarak İslam’dan, Nebi olarak Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-’den razı oldum.”³¹

tir. Abdulaziz b. Baz, isnadının hasen olduğunu kaydeder; *Tuhfetu’l-Ahyar* (s. 39). Bkz. *Sahih-i İbn-i Mâce* (2/332).

- 31 “Bunu akşam üç kere söyleyeni razı etmesi, kıyamet günü Allah üzerine hak olur.” Ahmed (4/337), Nesâî, *Amelu’l-Yevmi ve’l Leyle* (h. 4), İbn-i es-Sünnî (h. 68), Ebu Dâvud (4/418), Tirmizi (5/465); Abdulaziz b. Baz, “hadis hasendir” der, *Tuhfetu’l-Ahyar* (s. 39).

Üç kere okunur

«اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَدَنِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي، اللَّهُمَّ عَافِنِي فِي بَصَرِي، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ. اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْكُفْرِ وَالْفَقْرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ.»

“Allah’ım! Bedenime âfiyet ver. Allah’ım! Kulağıma âfiyet ver. Allah’ım! Gözüme âfiyet ver. Sen'den başka hak ilah yoktur. Allah’ım! Küfürden ve fakirlikten Sana sığınırım. Kabir azabından Sana sığınırım. Sen'den başka hak ilah yoktur.”³²

32 Ebu Dâvud (4/324), Ahmed (5/42), Nesâî, *Amelu'l-Yevmi ve'l-Leyle* (h. 22), İbn-i es-Sün-nî (h. 69), Buhâri, *Edebu'l-Müfred*. Abdulaziz b. Baz, isnadın hasen mertebesinde olduğunu söyler; Bkz. *Tuhfetu'l-Ahyar* (s. 26).

Dört kere okunur

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَمْسَيْتُ أَشْهَدُكَ، وَأَشْهَدُ
حَمَلَةَ عَرْشِكَ، وَمَلَائِكَتَكَ، وَجَمِيعَ
خَلْقِكَ، أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ
وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا
عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ.»

“Allah’ım! Sen'den başka hak ilah olmadığına ve Muhammed’in de kulun ve Rasûlün olduğuna; Sen'i, arşını taşıyanları, meleklerini ve bütün yarattıklarını şahit tutarak akşamladım.”³³

33 “Kim akşamladığı zaman dört kere bunu söylerse, Allah onu Cehennem'den azat eder.” Ebu Dâvud (4/317), Buhâri, Edebu'l-Müfred (h. 1201); Nesâî, Amelu'l-Yevmi ve'l-Leyle (h. 9); İbn-i es-Sünnî, (h. 70). Allâme b. Baz, Nesâî ve Ebu Dâvud'un isnadlarının hasen olduğunu söyler; Bkz. *Tuhfetu'l-Ahyâr* (s. 23).

**On kere okunur, tembellik
edilirse, bir defa³⁴ okunur**

«لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، لَهُ
الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ».

“Allah’tan başka hak ilah yoktur. O, birdir ve ortağı yoktur. Mülk O’nundur, hamd da O’nadır. O, her şeye gücü yetendir.”³⁵

34 Ebu Dâvud (4/319), İbn-i Mâce, Ahmed (4/60). Bkz. *Sahihu’t-Terğib ve’t-Terhib* (1/270), *Sahih-i Ebî Dâvud* (3/957), *Sahih-i İbn-i Mâce* (2/331), *Zâdü’l-Meâd* (2/377).

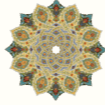
35 Nesâî, *Amelu’l-Yevmi ve’l-Leyle* (h. 24). Bkz. *Sahihu’t-Terğib ve’t-Terhib* (1/272); Abdulaziz b. Baz, *Tuhfetu’l-Ahyâr* (s. 44); Fazileti hakkında bakınız: a.g.e. (s. 146, h. 255).

Yüz kere okunur

«سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ».

“Allah’a hamd ederek O’nu tüm noksanlıklardan tenzih ederim.”³⁶

36 “Sabahladığı ve akşamladığı zaman yüz kere bunu söyleyen kimse, başkası da onun kadar veya daha çok söylemedikçe; kıyamet gününe onun getirdiğinden daha faziletli bir amel getiremez.” Müslim (4/2071).